

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2144/2020
28.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Караћ, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства одбране из Београда, коју заступа Војно правобранилаштво, ради накнаде штете одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2520/19 од 05.11.2019. године, у седници одржаној 28.05.2020. године донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављене против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2520/19 од 05.11.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2520/19 од 05.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 1337/14 од 27.02.2019. године, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да исплати тужиоцу, на име накнаде штете, и то за страх износ од 200.000,00 динара, за физичке болове износ од 200.000,00 динара, за душевне болове због умањења животне активности износ од 400.000,00 динара и за душевне болести због наружености износ од 100.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, као да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 132.125,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Одбијен је део тужбеног захтева да се тужена обавезе да тужиоцу накнади штету у виду страха преко досуђеног износа од 200.000,00 динара до траженог износа од 250.000,00 динара и у виду физичких болова преко досуђеног износа од 200.000,00 динара до траженог износа од 250.000,00 динара, као и део захтева за исплату законске затезне камате на досуђени износ трошкова парничног поступка за период од дана пресуђења до дана извршности пресуде. Тужилац је ослобођен обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2520/19 од 05.11.2019. године, у првом ставу изреке, одбијена је жалба тужене и првостепена пресуда у побијаном

усвајајућем делу потврђена. У другом ставу изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, будући да се ревизијским наводима указује само на погрешну примену материјалног права, а не на разлоге из поменутог члана 404. ЗПП. Стога нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса, нити према околностима конкретног случаја правних питања у интересу равноправности грађана, као ни за уједначавање судске праксе и ново тумачење права, због чега је одлучено као у првом ставу изреке решења.

Врховни касациони суд је испитао изјављену ревизију на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, па је утврдио да није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 19.02.2014. године, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 900.000,00 динара.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић